

Redakcja i Administracja:
Kraków, ulica Filipa L. 11 (I. piętro).

Adres na telegramy: **Naprzód, Kraków.**
Telefon Nr 396. — Konto czekowe Nr 834.095.

Prenumerata miesięczna:
z odsyłką **2 K**, bez odsyłki **1 K 60 h**,
zagranicą 2 mk. 30 fen., 3 fr. 50 ctm., 2 1/2 szvl.,
70 ctm. ameryk.

Prenumerata tygodniowa w Krakowie 40 h,
z dostawą do domu 46 h.

Numer **8 h**, poświęcony **4 h**.

NAPRZÓD

Organ centralny polskiej partji socjalno-demokratycznej.

Wychodzi codziennie (z wyjątkiem niedziel i świąt) o godzinie 5 popołudniu, a nadto w poniedziałki i dni poświęcone o godzinie 9 rano.

Dział inseratowy: Kraków, pl. WW. Świętych 8, I. p.

Ogłoszenia (inseraty)

kosztują od miejsca wiersza jednoszpalowego drobnym drukiem (petitem) za pierwszy raz 20 halerzy, następnie po 10 hal. — Nadesłana od miejsca wiersza drukiem petitowym po 40 hal. za każdy raz. Śluby, zaręczyny i nekrologi po 80 hal. od wiersza za każdy raz.

Załączniki (prospekty i t. d.) przyjmuje się za cenę 2 kor. za 100 egzemplarzy dla zamieszcowych, a 1 kor. za 100 egzemplarzy dla miejscowych prenumeratorów.

Reklamacye otwarte są wolne od opłaty pocztowej. — Redakcja rękopisów nie zwraca i bezimiennych listów nie uwzględnia.

Czas odnowić przedpłatę!

Szanownych Abonentów „Naprzodu“ upraszamy o odnowienie prenumeraty na listopad.

Zamiejscowi abonenci zechcą przelać prenumeratę naszymi czekami pocztowymi (Nr 834.095).

Miejscowi abonenci mogą płacić albo w administracji, albo do rąk inkasenta, nie zaś roznosicielom.

Na skutek częstych reklamacyj, zwracamy uwagę Szan. Abonentów naszego pisma, że pieniądze, przesyłane czekiem, dochodzą nas na trzeci, a nieraz i na czwarty dzień dopiero. Dnia 5-go zaś każdego miesiąca wstrzymujemy wysyłkę „Naprzodu“ tym, którzy do tego czasu prenumeraty nie uiszcili. Celem więc uniknięcia przerwy powyższej, jak również zbytecznych reklamacyj, prosimy o regulowanie należności za prenumeratę z góry.

„Naprzód“ kosztuje miesięcznie:

z odsyłką do domu K 2.—
bez odsyłki K 1.60

Administracja „Naprzodu“.

Długi język.

Kraków, 2 listopada.

Prasa i dyplomacya europejska dotąd jeszcze nie może wyjść ze zdumienia z powodu gadatliwości cesarza niemieckiego. Ostatni jego występ przewyższył wszystko, co dotąd Wilhelm II. słowem mógł „dokonać“. Nietylek bowiem nie udało mu się przejednać i przebłagać Anglii, lecz wywołał szaloną burzę u siebie w domu.

Cesarz rozwodzi się w ogłoszonych w „Daily Telegraph“ rozmowach z angielskimi arystokratami nad tem, jakim to on wiernym i bezinteresownym przyjacielem Anglików. Między innymi przytacza dwa uderzające dowody. Najpierw oparł się tajemnym podszeptem Francji i Rosji, żeby w czasie wojny burskiej wystąpić przeciw Anglii, a wreszcie dowiadujemy się, że cesarz wypracował własnoręcznie plan wojenny, jak Anglii mają zwalczyć chłopów burskich i plan ten posłał do Anglii!

Jedno i drugie wzbudziło raczej zgorznienie, niż sympatye w Anglii. Albowiem Francja i Rosya to dzisiaj najgłówniejsi sprzymierzeńcy Anglii i słowa Wilhelma z pewnością ich nie rozdziela.

A co do Burów, to ten sam Wilhelm był w Europie jedynym ich obrońcą i za-

dokumentował to w sławnym telegramie do prezydenta Krügera. Nadto Niemcy uważają się za współplemienników chłopów holenderskich, których rzeczpospolitą zniszczyła Anglia!

Teraz pokazuje się, że cesarz niemiecki był zajadłym, choć skrytym wrogiem Burów, do tego stopnia, że, nieproszony wcale o to, posyłał Anglikom starannie opracowane plany, jak mają Burów ujarzmić.

Ze generałowie angielscy podkpiwają z talentów wojennych Wilhelma II. i z jego planu, to postaci rzeczy nie zmienia. — Wbrew swemu narodowi był on po stronie Anglii przeciwnikiem Holendrom, co oczywiście w Holandji sympatyi do Niemiec nie wzbudzi!..

Nadmiar zamętu, pokazuje się obecnie, że cesarz dał manuskrypt swoich przemówień — przysłany przez grzecznego autora angielskiego z prośbą o pozwolenie wydrukowania — kanclerzowi Bülowowi, z zapytaniem, czy dyplomacya niemiecka nie ma nic przeciwko opublikowaniu. Tymczasem Bülow w manuskrypcie nawet nie przeczytał, lecz oddał go swoim podwładnym, którzy również nie troszczyli się o nieszczęsny artykuł, aż jakiś urzędnik zaopiniował, że można drukować!..

Kiedy po wydrukowaniu wszczął się w całej prasie niebywały hałas, Bülow podał się do dymisji, motywując ją tem, że nie zgadza się z poglądami cesarza. Ale w parę godzin potem dymisyę cofnął, czyli obowiązował się bronić tych samych poglądów, których nie podziela!

To też prasa niemiecka kipi z gniewu i szykuje ostre ataki na bliski termin otwarcia parlamentu. Pojutrze zbiera się parlament Rzeszy niemieckiej; Wilhelm II. oraz jego szczególny kanclerz usłyszą zapewne więcej rzeczy z publicznej trybuny, niżby im to było przyjemnem.

Można sobie wyobrazić uczucie upokorzenia wśród inteligentniejszych Niemców, gdy sobie uprzytomnią, jak nimi „rządzą“ z góry!..

Narodowi demokraci o Narodowym Związku Robotniczym.

„Słowo polskie“ w drugim artykule, omawiającym zamach Skąłona na szkolnictwo polskie, wrogo wyraża się o „Narodowym Związku Robotniczym“, którego nawoływał do ostrego bojkotu studentów uniwersytetu użył był satrapa warszawski

za pretekst do zamknięcia szkół polskich w Warszawie.

Skąłona nazwał w swym „liście otwartym“ ów związek „samozwańcem“ — „Słowo polskie“ na tę nomenklaturę się godzi i pisze dalej: „N. Z. R. usamodzielniał się, stał się grupką fanatyków, politycznie wykojęonych, samopas idących tam, gdzie je (?) unosi niewygasła jeszcze gorączka okresu umysłowej, społecznej i narodowej anarchii“.

A przeciw narodowi demokraci tak się chępnili, że zorganizowani przez nich robotnicy są czynnikiem ładu, zwalczającym „anarchię“ socjalistyczną nawet mordem, seryą mordów — tem lepiej, że bratobójczych, bo krew wytworzy strumień bez brodu, który utrzyma wiernie „narodowych“ demokratów przy sztandarze pana Dmowskiego!.. Przeliczyli się wszakże na jednym punkcie. Sądzi, że można z całym cynizmem podsycać nacjonalizm wśród łańcuchowian robotników, aż do wmuśnięcia w nich, że w imię dobra narodu należy mordować „wrogów wewnętrznych“ — socjalistów, a równocześnie w Dumie uprawiać politykę lojalizmu wobec cara, a w Pradze bratać się z czarnosecińcami!..

Ta podwójna gra musiała sprowadzić rozłam. I oto dziś o swoich wychowankach odzywają się „prawowierni“ narodowi demokraci, jako o fanatykach, o ludziach politycznie wykojęonych, zakazanych wszechstronną anarchią (umysłową, społeczną i narodową).

Ładne świadectwo odejścia, wystawione przez narodowo-demokratycznych wychowawców członkom „Narodowego Związku Robotników“ — tej „grupe“, jak się dziś wyraża „Słowo polskie“ — które ongi dowodziło, że N. Z. R. — to kwiat tak bujnie rozkrzewiony, że aż tępiący skutecznym socjalistycznym ziele!..

Teror Skąłona.

Zamknięcie kursów dla analfabetów.

Po Uniwersytecie dla wszystkich i po szkołach średnich przyszła kolej na kursa dla analfabetów! Dnia 31 października z rozkazu Skąłona zamknięto w Warszawie Stowarzyszenie kursów dla analfabetów dorosłych, którego prezesem jest Bolesław Prus. Dokonał tego urząd gubernialny dla spraw związków i stowarzyszeń, którego uchwałę policya zakomunikowała kierowniczce instytucji p. Bolesławowej Rotwandowej i zażądała podpisania deklaracyi o zamknięciu kursów.

Wobec tego już zapowiedziana na ten dzień pogawędka wykładowa w lokalu Towarzystwa popierania przemysłu i handlu przy ul. Chmielnej została odwołana. O godz. 2 po południu zgromadzili się słuchacze, którym oznajmiono, że wykład się nie odbędzie.

Przewodnicząca niezwłocznie zawiadomiła telegramami oddziały prowincjonalne Stowarzyszenia o zawieszeniu działalności instytucji, oraz zamknęła wszystkie wykłady w Warszawie.

Stowarzyszenie kursów dla analfabetów dorosłych istniało od czerwca 1906 r. W roku zeszłym miało ono 3000 słuchaczy i słuchaczek, którym około 60 nauczycieli wykładało początki arytmetyki, naukę czytania i pisania, wreszcie kształciło ogólnie i praktycznie pogadankami.

W roku bieżącym do tej chwili było już około 1000 słuchaczy, nie wszystkie wszakże komplety były już uruchomione po wakacjach. Czynnich sił nauczycielskich było 30. Kursa odbywały się w kilku miejscach: w lokalach fabrycznych i szkolnych, udzielonych przez zbór reformowany, gminę żydowską i osoby prywatne.

Działalność instytucji była systematyczna, czysto oświatowa i ściśle trzymana w granicach zatwierdzonego statutu.

Poza obrębem Warszawy istniało 20 oddziałów prowincjonalnych w większych miastach kraju, które rozwijały nie mniej gorliwą działalność. Oddział warszawski liczył przeszło 500 członków, prowincya znacznie więcej.

Lew Tołstoj o syonizmie.

(Z wydanej świeżo książki: „Graf Leo Tołstoj über die Juden“).

Zajmuje mnie syonizm nie dlatego, iż dostarcza żydom sposobu wybrnięcia z ciężkiej sytuacji — tego sposobu bowiem im nie daje, ale jest on dla mnie znamienym przykładem wielkiego wpływu, któremu ulegają nawet ludzie o bogatej niekiedy przeszłości. Własnymi oczyma widzę, jak popada w chorobę lud stary, mądry i doświadczony, który już dawno przeżył najstraszliwszą chorobę ludzkości, a obecnie na nowo te same cierpienia powtarza. Na nowo budzi się w nim dążność do stworzenia potężnego państwa, namiętne pożądanie władzy i znaczenia. Pragnie on na nowo zbudować ten wielki aparat zewnętrznej władzy, aparat z własnymi żołnierzami, flagami i formułką. Sądzę jednakże, że tylko mniejszość tego ludu toczy ta niska namiętność, która napewno prowadzi

Przegląd literacki.

4

„Pamięnie“ Stanisława Brzozowskiego.

Dwa światy kreśli Brzozowski w „Pamięniach“: rosyjski i polski. I nie w refleksjach Kaniowskiego szukać będziemy klucza do duszy autora, lecz w sposobie przedstawienia tych dwóch światów Kaniowski jest duchowo zrzuśfikowany; nazywa siebie z lubością Miszukiem, nie Michałem, jak go zwała rodzina. Było wielu zrzuśfikowanych Polaków, zwłaszcza resowych, w rosyjskim ruchu rewolucyjnym; zrosli się z Rosją przez to, że idee socjalistyczne przyszły do nich przypadkiem lub dzięki osobistym stosunkom żywiomym ze wschodu, nie z zachodu. Byli inni, którzy, biorąc udział w rosyjskim uchu rewolucyjnym, nie przestawali być olakami. Byli i tacy, którzy zrażeni fraesami patryotycznymi szlacheckiego roaantyzmu i doby pracy organicznej, całą cwestyę narodową odrzucali od siebie i udawali sobie w wyobraźni złudny świat weznarodowy. A byli i tacy, dla których alka o ziszczenie ideałów socyalizmu zawsze wiązała się ściśle z walką o niepełność narodową. Którykolwiek z tych rópów dany autor wybrać chce na swoją ostatec główną — to jego dobre prawo. Nie to też idzie.

Ale Brzozowski ukazuje nam w „Pamięniach“ nietylko taki, czy owaki typ Polaka, lecz ukazuje nam chce Polskę i Rosję, i to w przeciwstawieniu: Rosya jest wcieleniem idei postępu ludzkości,

Polska zaś — wstecznicstwa i wszystkiego złego. I podkreślić trzeba, że nie przeciwstawiona tu w ten sposób rewolucyjna Rosya szlacheckiej Polsce (co także byłoby monstualnością), lecz cała Rosya całej Polsce.

Nawet urzędowa, czynownicza Rosya stoi tu wyżej od Polski, nietylko szlacheckiej, lecz i rewolucyjnej! Całą Rosję polakierował Brzozowski na białą, całą Polskę na czarno. W ten sposób rozłożył światła i cienie, sympatye i antypatye. Okazuje się tedy Brzozowski pojętym i konsekwentnym uczniem Iłowajskiego.

Oczywiście i w tej Rosji dzieje się niejedno zło, bo gdyby już zupełna panowała tam sielanka, to rewolucya nie miałaby co robić w tej książce. Ale na to zło rodzi się tam gotowe lekarstwo, a w Polsce nic. Ot, nawet w czynownictwie rosyjskiem jest nagromadzonego tyle idealizmu, że niktby tego nie przypuścił.

Na te skarby cnoty i poświęcenia w czynownictwie rosyjskiem natrafia ów Kaniowski już od czasów szkolnych. Mniej więcej powszechnie znanem jest, jak wygląda szkoła rosyjska, co to są pedagogy wie rosyjscy i jaką figurą w szkole rosyjskiej jest inspektor. Wiemy to z literatury rosyjskiej, w polskiej zaś opisał to wiernie Żeromski w „Syzyfowych pracach“. U Brzozowskiego szkoła rosyjska jest istną sielanką: dyrektor i profesorowie to wprawdzie maniacy w którymże narodzie stary „belfer“ nie dziwaczeje w ten lub ów dezeń, ale to nietylko nieszkodliwi, ale nawet niezwykle poczciwi, złote serca, zapa-

leni klasycy, którzy nawet przy kartach czytają Sofoklesa, a młodzież szkolną miłują nadewszystko. A już inspektor szkolny, który w rosyjskiem gimnazjum nie jest niczem innym, jak szpiclem i gnębicielem młodzieży, u Brzozowskiego jest wprost bohaterem wolnościelstwa, serdecznym opiekunem młodzieży, fanatykiem sprawiedliwości, rewolucjonistą! Posłuchajcie: Kapitan Moroszkina bije swoją żonę; pewnego wieczora kazał dienszczykowi przywiązać ją do krzesła i bić nahajem. Dowiedziała się o tem pewna paczka gimnazystów, pobiegli więc do jego mieszkania, oswobodzili piękną Katię i poturbowali trochę kapitaną; ale dienszczyk wymknął się i sprowadza policję. Jednakowoż razem z komisarzem policji zjawia się jak *deus ex machina* inspektor gimnazjum Kuźniecowa, zakazuje komisarzowi aresztować gimnazystów, zabiera kapitanowi żonę i oddaje ją w opiekę swojej żonie, każe kapitanowi o całym zajściu trzymać język za zębami, grożąc mu w przeciwnym razie odsłonięciem różnych jego brzydkich sprawek, policji nakazuje również milczeć, Moroszkina i policja słuchają go jak conajmniej generał-gubernatora, a on dyrektora usposabia przychylnie dla owych gimnazystów, nieprzychylnie zaś dla kapitana Moroszkina — i wszystko szczęśliwie się kończy. Brzozowski chodził do gimnazjum w Niemirowie; może tam natrafił na taki wyjątkowy raj gimnazjalny, na takiego nadzwyczajnego inspektora, na taką idealną policję — być może — ale ja to między bajki włożę, a przynajmniej stwierdzę, że jeżeli istnie gdzie w Rosji nawet

znalazł tak przedziwny wyjątek, to nie wolno tego przedstawiać jako objawu typowego.

A co z polskiej strony przeciwstawia się tej idealnej szkole rosyjskiej? Dom rodzicielski pełen faryzeuszowskiej obłudny, szczeniący w dusze dzieci najgorsze instynkty i najwstrętniejsze przesady, oraz kościół z księdzem wysyskiwaczem i chciwcem. Ot, na takim rozdrożu umieszcza historia w pojęciu p. Brzozowskiego duszę dziecka polskiego: po prawicy świetlana Rosya, po lewicy nikczemna Polska!..

I tak dalej przez całe życie. Rosya to Monsalwat, który odrodzi „zgniły Zachód“, Polska to zbiorowisko szlachetczyzny, klejkalizmu, antysemityzmu, reakcyjności wszelakiego gatunku. W Rosji nawet pijaczyna, który już doszedł do delirium tremens, ma duszę gorejącą ideałami wyzwajającymi ducha i świat cały, w Polsce nawet robotnik-socjalista nie nosi w swej nie innego, jak tylko „Matkę Boską Częstochowską i Ostrobramską“!..

Ta „Matka Boska Częstochowska i Ostrobramska“ wraca w „Pamięniach“ niezliczone razy (czasem z dodatkiem św. Kingi) jako pogrdliwe określenie całej ideologii polskiej, jako symbol ducha polskiego, jako synteza polskości. Pozatem Polska nie ma nic.

A duch Rosji — to wolność i postęp, lud i kultura!!

Emil Haecker.

(Dalszy ciąg nastąpi).

nad brzeg przepaści, niszcząc światłą pracę ducha. Sądzę, że nad tą chorobą „odrodzenia“, a właściwie „degeneracji“ pracują tylko poszczególne jednostki z pośród tego ludu; jest to słabsza i bardziej ulegająca część ludu, która chętnie chciałaby jaśnieć duchem, a zazdrości narodom europejskim ich pozornego błysku.

Przodownicy ruchu ponoszą bezwiednie winę rozdźwięku, a utrwalają ją w świadomości ludzi, którym przedstawiają sprawę nie taką, jaką jest. Powtarzają ciągle frazesy, że syonizm jest postępowym ruchem ducha narodowego, który wreszcie zerwie pęta niewoli i da narodowi możność pędzenia wolnego, samodzielnego życia na wzgórzach starożytności, tam, gdzie jego przeszłość leży pogrzebana.

Najgorszym jest to, że ruch ten nie jest ani postępowym, ani narodowym i wogóle nie przyciąga do siebie ludu.

Lud nie jest archeologiem i nie wyruszy w liczbie 10 milionów do wykopalisk, nie opuści kraju rodzinnego, w którym oddawna się osiedlił, w którym tyle pokoleń żyło, w którym czuje się o wiele więcej domowym, niż na kamieniach Jakóba i ścieżkach Abrahama.

Gdyby pamięć świetności palestyńskiej była tak silną, gdyby żądanie pędzenia życia w Palestynie nie dało się odłączyć od żydostwa, to w ciągu tych 1900 lat znalazłoby się dosyć sposobności powrotu tamże i rozpoczęcia w starym kraju nowego życia.

Ale lud świadomie tego nie chciał, tak samo, jak i obecnie tego nie pragnie. Właśnie dlatego uważam syonizm za ruch niepopularny. Prawdziwy ruch żydowski wzdryga się przed terytorjalnie ograniczoną ojczyzną.

Syonistom pozostają dziecinne banki kolonialne, kongresy w rodzaju lalek pokojowych i t. p.

Przegląd społeczny.

Nowy sukces organizacyi kolejarzy. Jedno z najstarszych zadań centralnej organizacyi kolejarzy zostało wreszcie przez ministerstwo kolei spełnione. Na posiedzeniu komisji funduszu prowizyjnego austriackich kolei państwowych z 26 października zawiadomił reprezentant ministerstwa, że rząd zgodził się na żądanie wliczenia czasu służby personalu ruchu do funduszu prowizyjnego w 1 1/2-roczej wysokości; zmiana ta wchodzi w życie od 1 stycznia b. r. wstecz. Personal jazdy, który dotychczas płacił 5% od pensji i 4% od kwaterowego do funduszu prowizyjnego, będzie teraz płacił (z ważnością od 1 stycznia b. r.) 7 1/4% od pensji i 6 1/4% od kwaterowego.

Także odnośnie do robotników w dziennych powzięto bardzo ważną uchwałę w tym kierunku, że odąd będzie im wliczone 85% zarobku (zamiast dotychczasowych 70%) do poborów prowizyjnych, bez podwyższenia opłaty.

Na temże posiedzeniu urgowali wybrani członkowie zarządu sprawę skrócenia czasu służby dla całego personalu z 35 na 30 lat.

Baczność piekarze! Robotników piekarskich z prowincyi przestrzega się przed przyjmo-

waniem pracy w piekarni Grossfelda w Krakowie przy ul. Józefa 10 z powodu nieporozumień, które powstały między nim a robotnikami.

Strejk robotników żydowskich z konfekcyi damskiej ukończył się zupełnie. W niedzielę 25 b. m. zawartą została umowa między komitetem strejkowym robotników, a konfekcyonerami i chałupnikami, w której ostatecznie zgodzili się na 15% podwyżkę płacy i 10 godzinny dzień roboczy. Nadto przyjęto szereg żądań robotniczych, między innymi warunków, że tylko zorganizowanych robotników można przyjmować do warsztatu, a niezorganizowani mają być na żądanie mężów zaufania wydalenii. Strejkujący powrócili do pracy; jedynie pracownia p. Sternberga jest bojkotowaną z powodu zatrzymania lamistrejki.

Baczność kasyerzy grup miejscowych Związku szewców w Austrii! W Przemysłu zginęły dwie legitymacje członków. a mianowicie Nr 14.201 Tomasz Kotliński i Nr 19.251 Piotr Gajda. Nie należy za nie wypłacać żadnych zapomóg, a w razie przyłapania prosimy je nadesłać do grupy szewców w Przemysłu, Dobromilska 15.

KRONIKA.

Kraków, 2 listopada.

Nowiny krakowskie.

Bojkot towarów polskich. Otrzymujemy list następujący: W przejeździe z Warszawy wstąpiłem do jednego z pierwszorzędných sklepów papierowych chrześcijańskich w Rynku z zamiarem zakupienia flakonu tuszu kolorowego. Obsługujący subjekt wręczył mi fabrykat pruskiego pochodzenia, pomimo, że w kraju, a nawet w samym Krakowie istnieje znana fabryka farb Karmańskiego, wyrabiająca wszelkiego rodzaju tusze, których od szeregu lat w Warszawie stale używam. Gdy wyraziłem zdziwienie i oburzenie, jak można tu, w środowisku Polski, popierać pruskie rzeczy i to w czasie, gdy wszędzie naokół rozbrzmiewa bojkot pruskich towarów, objął mnie sprzedający, że pruski towar jest lepszy. Ponieważ z własnego doświadczenia znam artykuły pochodzące z fabryki Karmańskiego i wiem o tem doskonale, że mają zbyt i uznanie za granicą, a u nas w Warszawie wyparły już fabrykaty pruskie, z tem większym zdziwieniem przychodzi mi skonstatować, że tu na miejscu w Krakowie kupiec krakowski, uchodzący za dobrego obywatela i patriotę, w pierwszej linii forsuje fabrykat pruski, bojkotując polski. Na razie przemilczam nazwisko firmy, zapewniam jednak, że postaram się dowiedzieć, czy i nadal trwać będzie to przemycanie towaru pruskiego, a wówczas bez żadnego skrupułu nazwisko firmy wymienię. F. R.

Sprawy miejskie. Komisya administracyjna odbyła w sobotę 30 z. m. posiedzenie, na którym zatwierdzono ofertę na roboty blacharskie przy budowie nowej rzeźni. Uchwalono używać amoniaku, jako środka chłodzącego, a w końcu uchwalono na urządzenie wewnętrzne rzeźni nie przyjąć oferty fabryki Skody w Pilźnie, lecz wypracować szczegółowe plany tych robót i oddać je miejscowym rękodzielnikom do wykonania.

Stosunki na dworcu krakowskim. Już kilkakrotnie opisywaliśmy stosunki panujące na dworcu kolejowym, niemożliwe z powodu braku miejsca. Między innymi podajemy następujący obrazek: Portyerówka o powierzchni 8 m² służy jako miejsce pracy dla 8 ludzi i to pracujących tam ciągle, na zmianę, przez 24 godzin. Można sobie wyobrazić, jaka atmosfera w tej ciupie panuje, ale na tem jeszcze nie koniec; oto od pewnego czasu zanoszą do portyerówki trupy zdarzające się na kolei i tam leżą one nieraz po kilka godzin, zanim lekarz kolejowy je oglądnie i da pozwolenie przewiezienia. Jeżeli się zważy w dodatku, że portyerówka nie ma wcale okien, a praca odbywa się w niej dniem i nocą, można sobie nakreślić obraz tortur, przez które portyerzy zamknięci z trupem przechodzą.

Ostatni taki wypadek miał miejsce przed kilku dniami, kiedy trup zmarłego nagle na peronie nadkonduktora Sternbacha leżał w portyerówce przez 4 godziny!

Chyba nigdzie na świecie nie jest praktykowane, aby lokal przeznaczony do pracy był równocześnie trupiarnią; dlatego apelujemy do zarządu stacyi krakowskiej, aby tę niesłychaną anomalię usunęła.

Druga wycieczka rękodzielnicza do Wiednia. Dnia 8 b. m. tj. w niedzielę o godz. 2 po południu wyruszy z dworca głównego zorganizowana przez „Instytut dla popierania drobnego przemysłu“ w Krakowie i pod jego przewodnictwem II. grupa wycieczki rękodzielników z Krakowa i okręgu Izby handlowo-przemysłowej krakowskiej do Wiednia celem zwiedzenia wystawy rękodzielnicznej, urządzonej staraniem urzędu dla popierania przemysłu w Wiedniu (Severingasse 9). Grupa ta obejmuje następujące rękodziela: stolarzy, tokarzy, piekarzy, rymarzy, krawców, szewców, kuśnierzy i fabrykantów wody sodowej. Rękodzielnicy, tak majstrowie jak i czeladnicy, mający zamiar przyłączyć się do wycieczki, zechcą zgłaszać się do 6 b. m. w „Instytucie dla popierania drobnego przemysłu“ w Krakowie (Franciszkańska 4), gdzie otrzymają 50% — owe niżki kolejowe do Wiednia i z powrotem.

Sprawa usiłowanego obrabowania kasy w biurze technicznym Sokolnicki i Wiśniewski dotąd nie jest wyjaśniona. Policja przypuszcza, że sprawcy są „miejscowymi siłami“, na co wskazują prymitywne narzędzia i całe niezdarne zaaranżowanie włamania. W całym tym wypadku są jednak dwie zasługujące na uwagę okoliczności: 1) Wersya, jakoby drugi włamywacz miał uciec przez okienko na dach sąsiedniej kamienicy — jak utrzymuje policja — wydaje się nieprawdopodobną, gdyż komórka ta jest wyższa niż 1 piętro i skok z tej wysokości byłby zanadto ryzykowny. Prędzej przypuścić można, że włamywacz mimo „poszukiwań“ policyi zdołał ukryć się w jakimś zakamarku, skąd rano po otwarciu bramy wyszedł spokojnie na ulicę; 2) fakt, że woźny Czekański bezskutecznie poszukiwał policyjanta na Rynku, jest charakterystyczny dla bezhołwia panującego w rozdzielaniu służby. Rynek krakowski o godz. 10 wieczór bez policyi! A gdyby tak jakiś podochocony głośniejszy na ulicy zaśpiewał, zaraz zjawiliby się na miejscu kilku policyantów dla przywrócenia naruszonego „porządku“.

— **Z teatru miejskiego** komunikują nam: „Syn królewski“ Krechowickiego po pierwszych dwóch przedstawieniach ukaże się we wtorek po raz trzeci.

Przedstawienie popularne w tygodniu bieżącym grane będzie w piątek; na dzień ten teatr daje po raz dziewiąty komedję Wied'a: „2x2=5“.

We środę po cenach zwyczajnych „Skiz“ Zapolskiej (po raz 6-ty).

— **Repertuar teatru miejskiego.**

Wtorek: „Syn królewski“ Krechowickiego.

Środa: „Skiz“ G. Zapolskiej

Czwartek: „Syn królewski“ Krechowickiego.

Piątek: „2x2=5“ G. Wied'a (popularne).

Sobota: „Chrabąszcze“ (Les Hannefons), komedya w 3 aktach Brieux (nowość); „Wampir“, komedya w 1 akcie E. Grenet Dancourt.

Niedziela o g. dz. 3 po południu: „Sposób na żony“ (ceny niższe do połowy). — O godz. 7 wieczorem: „Car Samozwaniec“.

Poniedziałek: „Zemsta“ Fredry.

— **Uniwersytet ludowy im. A. Mickiewicza**, ul. Szewska 16, I. p.

Czytelnia pism otwarta od godz. 11—1 i od 4—9, w niedziele i święta od godz. 10—1 i od 4—9. Biblioteka otwarta od godz. 12—1 i od 4—9, w niedziele i święta od 10—1. Biuro otwarte od godz. 5—7 prócz niedziel i świąt. Archiwum społeczne.

— **W „Stereoglobe“**, ul. Szewska 15 (pater), będą począwszy od soboty tylko przez kilka dni po raz ostatni wystawione słynne na cały świat podziemne „Adelsberskie grotty“, które swym ogromem wzbudzają podziw całego świata i ściągają tysiące turystów.

Nowiny lwowskie.

Strejk medyków. Onegdaj odbył się wiec medyków w sprawie potrzeb fakultetu medycznego. Zjawili się prawie wszyscy słuchacze i kilku profesorów. Referaty wygłosili akademicy Czubalski i Zasowski, a w dyskusyi przemawiali profesorowie Sieradzki, Mars, Kady, Gluziński i Halban. Wiec uchwalił następującą rezolucję:

„Zebrani na wiecu słuchacze medycyny uchwalają wstrzymać się na przeciąg tygodnia od wykładów, wysłać deputację do namiestnika z oświadczeniem, że jeżeli nie otrzymają odpowiedzi, dającej gwarancję, iż sprawa zostanie w jak najkrótszym czasie załatwiona pomyślnie, przerywają wykłady na czas nieograniczony, pociągając do tego także ogół słuchaczów uniwersytetu.“

Uchwałę tę doręczył rektorowi i dziekanowi, a osobno zostanie zakomunikowaną namiestnikowi.

Od 30 z. m. wykłady na wydziale medycyny nie odbywają się.

Nowe linie tramwajowe otwarte zostały onegdaj; jedna do rogatki Janowskiej, druga do Zielonej. Obecnie cały tor tramwaja elektrycznego jest 35 km. długi, a koszt nowych urządzeń wynosi 14 milionów.

Z kraju.

Szkarlatyna i dyfterya panują epidemicznie w Tarnopolu. Szczególnie zapadają uczniowie, a wczoraj musiano zamknąć bursę polską.

W niezwykłym morderstwie donoszą z Przeworska do „Kuryera lwowskiego“. Sprawa przedstawia się następująco: W nocy na poniedziałek dnia 26 z. m. przejechał na przestrzni między budkami nr 148 a nr 149 pomiędzy stacyami Przeworskiem a Rogoźnem, na terytorium gminy Grzeska, pociąg osobowy nr 12, który wyjechał ze Lwowa o godzinie 7 1/2 wieczorem, budnika Aleksandra Żeliskę. Przeprowadzone następnego dnia przez władze sądowe z Przeworska śledz-

UPTON SINCLAIR.

METROPOLIA.

52

Montague nie mógł wymyślić żadnego zarzutu przeciw takiej procedurze. Program zdawał się być kompletny.

— Widzi pan, — mówił z ożywieniem major, — radzę panu jak przyjaciel i traktuję rzeczy ze stanowiska człowieka, który ma pieniądze w kieszeni. Miałem je zawsze, i zawsze musiałem prowadzić uporeczywą walkę, aby je utrzymać. Byłem przez całe życie otoczony ludźmi, którzy pragnęli mego dobra. A sposób, w jaki chcieli mi uszczęśliwić, polegał na tem, abym wymienił swoje prawdziwe pieniądze na kawałki papieru, które oni drukowali — papierki, zaopatrzone w fantastyczne ornamenty, orły i flagi. Naturalnie, jeśli panu się podoba zapatrywać na rzeczy z innej strony, to wynalazek jest genialny; przemysł teraz się świetnie rozwija, a kraj nasz jest wielki i zasłużony mu się jest jedynym celem obywatela — wogóle wszystko jest tak, jak powinno być. Całą różnicę stanowi tylko, czy ktoś kupuje konia, czy też go sprzedaje!

Montague zauważył ze zdumieniem, że takie podniecające rozmowy były charakterystyczne dla ludzi stojących na wyżynach życia finansowego. Była to jedna ze swobód, należących do prerogatywy ich stanowiska. Redaktorzy, biskupi, politycy i inne zależne

od nich osoby musiały zachowywać dyskrecję względem ujemnych stron życia milionerów nawet w poufnych rozmowach w obrębie swych klubów — bowiem uszy szerokiej publiczności były przerażające wysubtelnione. Lecz wśród prawdziwych olbrzymów kapitału słyszało się przemowy, które robiły wrażenie, że się jest w towarzystwie rewolucjonistów; były to walki tytanów, zrywających wierzchołki gór i ciskających je na głowy swych przeciwników. Gdy któryś z takich weteranów wojen przemysłowych rozpoczął tylko opowiadania o minionych czynach, dochodził wkońcu do obrazów okrucieństwa i podłości, które były w stanie przerazić najzatarwiałszego zbrodniarza. Opowiadania takie oczywiście dotyczyły zawsze innych; lecz przy sposobności opowiadający wyznawał słuchaczowi, któremu mógł ufać, że i on sam niejednokrotnie staczał walki z wrogiem, posługując się bronią tamtego.

Łatwo jednak zrozumieć, że cały ten radykalizm służył jedynie dla celów konwersacyi. Major naprzykład nigdy nie posługiwał się w życiu tymi ekropnymi, zbrodnictwymi środkami, o których opowiadał, nie miał nawet dokładnego pojęcia o ich zastosowaniu: gdy przychodziło do czynu, umiał proponować tylko to, co sam czynił przez całe życie — siedzieć spokojnie na swoim skromnym kapitałku. A klub „Millionnaires“ był znakiem miejscem dla uprawiania tej taktyki.

— Czy widzi pan tego starego dusmieszka tam w rogu? — spytał major. — Jest to człowiek, którego nie szaszkodzi panu do-

brze sobie zapamiętać — Henry S. Grimes. Czy słyszał pan o nim?

— Tak, ogólnie — odparł tamten.

— Jest to wuj Laury Hegan. Jego pieniądze staną się także z czasem jej własnością, ale tymczasem stary ściska je, trawiony jakąś chorobliwą manią prześladowczą. Jest to wprost tragiczne — człowiek ten lęka się własnego cienia. Ma kamienice na krańcach miasta, zamieszkałe przez biedaków i w ciągu miesiąca wyrzuca na bruk więcej ludzi, niż można zmieścić w tym gmachu.

Montague spojrział na samotną postać przy stole z zaostrożną twarzą kuny i dużą serwetką, zawiązaną wkoło szyi.

— Ma to na celu zakonserwowanie na jutro jego gorsu od koszuli — wyjaśnił major. Stary wygląda na osmdziesiąt lat, a w rzeczywistości ma około sześćdziesięciu. Trzy razy dziennie przychodzi tutaj, aby wypić szklankę mleka i zjeść kilka sucharków, a potem siedzi przez godzinę w krześle zupełnie nieruchomo. Jest to przepis doktorów, od których niech nas uchronią wszyscy święci Pańscy!

Stary gentelman urwał i śmiech wstrząsnął jego purpurowe policzki.

— Wyobraź pan sobie — rzekł — doktorzy chcieli ze mną zrobić to samo! Ale nie, proszę pana — gdyby Bob Wenable miał się odżywiać sucharkami z mlekiem, to zamiast cukru zaprawiłby je arsenikiem! Jest to plaga wielu podobnych bogaczy; ludzie wyobrażają sobie, że ich życie płynie wśród niezmaconej rozkoszy, podczas gdy w istocie

taki pan ma zepsutą wątrobę i osłabiony żołądek i o dziesiątej musi się kłaść do łóżka z gorącymi okładami i we flanelowej czapce nocnej.

Major i jego gość wstali od stołu, chcąc udać się do fumuaru; naraz z jednej strony otwarły się drzwi i weszła grupa mężczyzn. Na czele jej kroczyła niezwykła postać — wielki, potężnie zbudowany mężczyzna z twarzą o dzikim wyrazie.

— Co u licha! — rzekł major. — Wszystkie grube ryby zaczynają się tu dziś gromadzić. Zdaje się, że ma być posiedzenie zarządu.

— Kto to jest? — spytał Montague.

— Jakto! — odparł major. — To jest Dan Waterman.

— Dan Waterman! — Montague począł się przyglądać pilniej, porównyując twarz Watermana z jego portretami, które widział tylokrotnie. Waterman, kolos finansowy, kreuz miedzi i złota! leż z trustów zorganizował Waterman! Ile anegdotek wiązało się z jego nazwiskiem!

— A kto są tamci ludzie? — spytał Montague.

— O, to są drobni milionerzy — brzmiała odpowiedź.

„Drobni milionerzy“ stanowili jakby pomocną gwardyę Watermana. Jeden z nich mały i okrągły, biegł prawie, starając się dorównać jego wielkim krokom.

(Dalszy ciąg nastąpi).

MAGAZYN KONFEKCYI SPECYALNOŚĆ! Płaszczki, żakiety, peleryny, sukienki, ubranka, również fartuszki, kapuzy itd. Wszystkie towary odznaczają się elegancją i wyrobem doborowym. Z powodu niskiego czynszu ceny bardzo przystępne. **„MAISON BEBÉ“** Kraków, Grodzka L. 6, w podwórzu.

two naprowadziło na ślad ohydnej zbrodni. Budnicy luzownicy, to znaczy tacy, którzy na zmianę ze stałym budnikiem pełnią służbę na zwoźnicach przy torze kolejowym, spoić mieli Żeliskę, a następnie rzucić przed nadzieją pełną parą pociąg osobowy nr 12, którego maszyna na miejscu śmiertelnie go przejechała. Towarzyszy piątki mieli być dwaj budnicy-luzownicy Słomicki i Goj, a dalej robotnicy torowi Krufa i Kotliński, niektórzy z nich z żonami. Na podstawie wyniku śledztwa uwięził sąd w Przeworsku i odstawił do więzienia do Rzeszowa Stomickiego i Goja z żoną, a następnie i Kotlińskiego. Miano też uwięzić jeszcze dwie osoby, w mieszane w tę zbrodnię, razem więc osób sześć. Jak się zdaje, chodziło o sprawcę, a raczej jednemu ze sprawców o to, by pozbyszy się Żeliski jako stałego budnika, o trzymać po nim posadę stałego budnika. Osoby obznajomione ze stosunkami uwięzionych twierdzą, że w tragedii tej odgrywa także rolę kobieta.

Borysław — fabryka kalek. Ze sprawozdania naczelnego lekarza drohobyckiej Kasy chorych za rok ubiegły podajemy kilka cyfr odnoszących się do Borysławia. Uszkodzeń ciała przy pracy było 1788 z 26.410 dni choroby, na które kasa wydała 76.032 K. Wypadków śmierci było 15, zaś wypadków trwałego kalectwa 193.

Choroby zakaźne z powodu braku urządzeń sanitarnych panowały w przerażającej ilości, przedewszystkiem tyfus, gruźlica i syfilis. Na te choroby zapadło w 1907 roku 491 osób z 11.600 dni choroby. Dalej panują choroby nerwowe, reumatyzm, choroby nerek, serca i t. d.

Polowanie na ludzi. Piszą nam z Gorlic: We wsi Staszówce (pow. Gorlice), której właścicielem obszaru dworskiego jest kupiec krakowski p. Szwarz, leśniczym i zarządcą majątku jest Walenty Siwoń. Dnia 17 sierpnia b. r. poszedł na grzyby do dworskiego lasu 14-letni chłopak Jan Saratowicz, którego Siwoń w czasie zbierania grzybów cały nabój wpakował w dolną część ciała, leżącemu na ziemi chłopcu groził strzelbą, że drugim nabojem prześwieci mu serce, albo kolbą łeb mu roztrzaska. Poraniony chłopiec za kilka godzin ledwo dowłókł się do chałupy i po dwu miesiącach kuracyi nie może chodzić. Sprawa, która się obila o sąd, szczególnie dała wynik. Sąd dał wiarę Siwoniowi, który się tłómaczył, że strzelał do psa, i sędzia wyrokując uwolnił oskarżonego od winy, a zasądził go na ponoszenie kosztów leczenia w kwocie 200 K, których postrzelony nigdy nie będzie widział, bo od pijaczyny Siwonia nie ściągnie.

Taki wynik procesu ośmielił Siwonia do tego stopnia, że pasącemu było na dzierzawionej od obszaru dworskiego łące Jędrzejowi Turkowi w dniu 12 b. m. groził rewolwerem, mówiąc że mu w łeb strzeli, a nie się mu nie stanie, bo go sąd uwolni jak i za Saratowicza.

Zapytujemy się władze bezpieczeństwa, powołane do strzeżenia ładu i porządku, dopóki w Galicyi będzie się mogło odbywać bezkarnie polowanie na ludzi.

3 zabór rosyjskiego.

Sprawa oderwania Chełmszczyzny. Zamiar wyłączenia z Królestwa kilku powiatów gub. siedleckiej i lubelskiej, w celu utworzenia z nich nowej gubernii, należącej do generał-gubernatorstwa kijowskiego, nie został dotąd zaniechany. Opracowano nawet szczegółowy wniosek ponownie: Nowa gubernia chełmska będzie się składała z następujących powiatów: hrubieszowski (65% Rusinów), tomaszowski (50%), chełmski (52%), bialski (50%), łukowski (40—45%), janowski (40 do 45%), włodawski (75%) i wschodniej części powiatu krasnostawskiego, całego powiatu biłgorajskiego i ćwierć powiatu zamojskiego (60%). Wniosek ten liczy na poparcie prawnicy w Dumie, jako też prawych państwianików i prawnicy umiarkowanej. W razie gdyby upadł w Dumie, wnioskodawcy sądzą, że uchwali go rada państwa.

Procesy i aresztowania w Warszawie. Izba sądowa skazała Kucharską, matkę 6 ga dzieci, na 8 miesięcy więzienia za rozpowszechnianie literatury nielegalnej. Senat, po rozważeniu tej sprawy, zmniejszył oskarżonej karę do 3 miesięcy.

Na podstawie przepisów o wzmożonej ochronie aresztowano onegdaj na Woli 4 osoby.

Odbył się proces 11 osób, oskarżonych o należenie do socjalnej demokracji Królestwa Polskiego i Litwy. Sąd skazał: Kurowskiego na 1 rok 3 miesiące więzienia, Wyzińskiego na rok twierdzy, Nowowiejskiego na 6 miesięcy twierdzy. Dalej: Dobroczyńskiego i Szubskiego na 4 lata, Nowosieleckiego na 2 lata 8 miesięcy robót ciężkich, pozostałych na osiedlenie.

Napad na monopol. Do mieszkania zarządzającej sklepem monopolowym w domu l. 56 przy ul. Chmielnej w Warszawie Franciszki Soplisy, ktoś w sobotę wieczorem zapukał. Na zapytanie: „Kto tam?” odpowiedziano: „brat”; rzeczywście w dniu tym Soplica spodziewała się przyjazdu brata do Warszawy, a pomimo, iż głos wydawał jej się obcym — otworzyła drzwi. Do mieszkania weszło dwóch młodych ludzi, uzbrojonych w rewolwery. Jeden z przybyłych, stanowiący we drzwiach, zmierzył z rewolweru do S., drugi zaś wszedł do sklepu, zamkniętego już od ulicy, w którym była jeszcze sklepowa, Helena Ładzikowska, i z szuflady bufetu zabrał około 100 rb. Tymczasem S. wybiegła i zaczęła wzywać pomocy; stróż zamknął furtkę od bramy na klucz, lecz napastnicy pod groźbą rewolwerów zmusili go do otwarcia bramy, wyszli na ulicę i umknęli.

Ze świata.

Strejk głodowy w Zagrzebiu. Od 8 sierpnia b. r. prowadzi prokuratora w Zagrzebiu dochodzenia o „agitację wielkoserbską”, przyczem uwięziła kilkanaście osób. Mimo że ustawa przepisuje, że każdy uwięziony musi być w przeciągu 48 godzin przesłuchany i musi nastąpić rozstrzygnięcie, czy uwięziony ma być wypuszczony na wolną stopę, czy zatrzymany w areszcie śledczym, sąd dotąd żadnego kroku w tej sprawie nie zrobił. Wobec tego uwięzieni rozpoczęli strejk głodowy, który już od kilku dni wytrwale kontynuują.

Gośćka u roślin. Zranione rośliny, podobnie jak zranione zwierzęta, krwawią, a rany roślin, tak samo jak rany zwierząt, zblizniają się; jest to rzecz powszechnie wiadoma. Nowsze badania wykazały nadto, że energia przemiany materii dla zwalczania zarazków chorobotwórczych może się spotęgować do tego stopnia, iż wytwarza u roślin, zupełnie tak samo jak u zwierząt, prawidłową gośćkę — podwyższenie temperatury, najpierw tylko lokalne, dokoła rany, które następnie szerzy się dalej. Botanicy amerykańscy, przeprowadzając biologiczne badanie roślin, przy pomocy przyrządu termoelektrycznego, który może jeszcze wskazać czterechsetną część stopnia, stwierdzili u zranionego kartofla taką podwyższoną temperaturę lokalną, która po 24 godzinach dosięgła najwyższego stopnia, poczem zaczęła opadać. W ten sam sposób zraniona cebula wykazała jeszcze znaczniejsze podwyższenie temperatury niż kartofel, a gośćka nie ograniczyła się na miejscu zranionem, lecz ogarnęła całą cebulę. Wykazało się przytem, że właśnie cebula jest szczególnie intensywnie podwyższeniem temperatury reagującą na zranienia częścią rośliny. Botanicy amerykańscy prowadzą w dalszym ciągu te ciekawe doświadczenia.

Z Finlandyi. W niedzielę przedostatnią w Helsingforsie na placu kolejowym odbył się olbrzymi wiec robotników-socjalistów, na którym powzięto dwie uchwały dopiero teraz ogłoszone przez gazety. Pierwszą uchwałą było żądanie jak najszybszego wprowadzenia rządów gminnych według programu socjalnych demokratów. Gdy bowiem ucisku nie można uniknąć drogą parlamentaryzmu, należy dróg innych szukać, tembardziej, że istnieją. Wobec tego wiec poleca przygotowywać się do strejku powszechnego, aby tą drogą zniszczyć przywileje burżuazyi w samorządzie gminnym. Druga uchwała żąda na tychmiastowego zrealizowania poprzednich rezolucyj w sprawie zabronienia sprzedaży i wyrabiania napojów spirytusowych i słodowych, osadzając tych senatorów i dygnitarzy, którzy odcinają tę sprawę. Wiec zakończył się śpiewem „Międzynarodówki”.

Humor i satyra.

Modny kapelus.
Wzdy spojrzcie na te głowy: wszacki iako żywo
Można na nich polować lub urządzić żniwo.
Ta wrony na łbie nosi, inksza w wielkiem kole
Gniazdo dźwiga bocianie, iako na stodole.
Niby-Rey.

(Z Nr. 19 „Kropidła”).

TELEGRAMY

z dnia 2 listopada.

Wiedeń. Przy ciągnięciu losów państwowych z r. 1860 główna wygrana 600.000 koron padła na seryę 11.240 nr 17, druga wygrana 100.000 kor. na seryę 10.577 nr 9.

Subienice w Rosyi.

Petersburg. Dnia 28 października skazano na śmierć: w Kijowie jednego, w Charkowie czterech, w Ekatynodarze dwóch; stracono w Chersoniu trzech, w Saratowie jednego. Dnia 29 skazano: w Chersoniu

dwóch, w Krzemieńczugu jednego, w Rewlu jednego. Stracono: w Charkowie jednego, w Saratowie jednego, w Jekaterynosławiu jednego. Razem skazano na śmierć jedenastu, stracono siedmiu.

Z Dumy.

Petersburg. Trudowicy (grupa pracy) wniosła interpelacje do Stołypina z powodu postanowienia rady ministrów o normie procentowej przyjmowania żydów do wyższych zakładów naukowych.

Frakcja socjalno-demokratyczna postanowiła wnieść następujący projekt programu prac Dumy w ciągu obecnej sesji: 1) asekuracya robotników, 2) odpowiedzialność rządowych przedsiębiorstw za kalectwa, 3) o normalnym odroczeniu pracujących handlowo-przemysłowych, 4) o oddzieleniu się od „obszczyzny”, 5) o nadaniu ziemi bezrolnym i małorolnym, 6) o sądach lokalnych w związku ze zniesieniem instytutu naczelników ziemskich, 7) o nietykalności osobistej, 8) o wprowadzeniu podatku dochodowego, 9) o nauczaniu powszechnem, 10) o wprowadzeniu instytucji ziemskich na krańcach, 11) o zniesieniu kary śmierci.

Łagodna „maszyna piekielna”.

Barcelona. Wczoraj wieczorem na ulicy Marques d'Uro eksplodowała „maszyna piekielna”. Nikt nie poniósł szwanku.

Rokowania bułgarsko-tureckie.

Konstantynopol. Wedle doniesień „Jeni Gazetta”, rokowania ministra spraw wewnętrznych z przedstawicielem Bułgarii mają korzystny przebieg. Ustalono wysokość długu Bułgarii na 21 milionów.

B. GABRYELSKA, Kraków, kupuje, sprzedaje i najmuje — fortepiany, pianina, harmonie i pianole — krajowe i zagraniczne nowe i przebrane — za gotówkę i na spłaty — bez zaliczki.

MYDŁA przetłuszczone

toaletowe

(w cenie pocz. od 60 hal.) oraz

Philodermine Mallnowskiego

(cena 70 h.) idealnie usuwają zniszczenie skóry i zapobiegają pękaniu.

Wyszła świeżo z druku:

LUTNIA ROBOTNICZA

Wybór pieśni i poematów socjalistycznych i wolnościowych.

Zebrał Emil Haecker.

TOM II.

Treść: 1. Pieśni. 2. Deklamacye. 3. Humor i satyra. 4. Fragmenty dramatyczne.

128 stron druku. — Okładka wedle rysunku Henryka Uziembły.

Cena 60 h, z przesyłką 70 h.

Do nabycia u tow. Zygmunta Klemensiewicza, Kraków, Wiślna 5. — Tamże jest też do nabycia jeszcze niewielka liczba egzemplarzy pierwszego tomu „Lutni Robotniczej” po tej samej cenie.

Biskup donosicielem.

A strzeżcie się ludzi! albowiem was wydawać będą do rad... i do starostów i królów będziecie wodzeni... A wyda brat brata.

Mat. X, 17—21.

Jak już donieśliśmy, proces Andrzeja Niemojewskiego, wytoczony mu w Warszawie na skutek doniesienia biskupa Zdzitowieckiego, zakończył się uwolnieniem Niemojewskiego. Proces toczył się przy zamkniętych drzwiach; z trzech sędziów przewodniczący i drugi sędzia byli katolikami i Polakami, a tylko trzeci sędzia był prawosławnym.

Przytaczamy tu w całości list donosielski biskupa Zdzitowieckiego do generał-gubernatora warszawskiego Skałłona w przekładzie z oryginału rosyjskiego:

„Biskup Kujawsko Kaliskiej Dyecezyi, 17/30 września 1907 r. Nr 3305, m. Włocławek.

Do Warszawskiego Generał-Gubernatora.

Redaktor czasopisma „Myśl Niepodległa” Andrzej Niemojewski, zamieszkały w Warszawie, a o ile mi wiadomo zagraniczny podany, wspomnianem piśmie i różnego rodzaju broszurami, w których obala nietylko chrześcijańską naukę, lecz nawet wiarę w Jedyne Boga i wszelką religię, wywiera najbardziej zły i zgubny wpływ zwłaszcza na kształcając się młodzież. Nie zadawalnając się oddziaływaniem na młodzież, obecnie zaczął wydawać popularne książeczki dla ro-

boczego ludu w rodzaju katechizmu, który mam zaszczyt przy niniejszem załączyć.

Łatwo pojąć, jakie wzburzenie umysłów wytwarzają tego rodzaju wątpliwości wśród nieukształconych, ciemnych mas ludowych i bez tego już nadto obalamuconych polityczną i socjalistyczną propagandą. — W tych dniach Niemojewski zjawił się w osadzie Raków pod Częstochową i swojego pióra broszury rozpowszechniał wśród robotników. — Przypuszczam, że potrzebne na te wydania pieniądze otrzymuje on od zagranicznych masonów, albowiem, jak widać z pism, przyjmował doniosły udział w ostatnim kongresie masonów w czeskiej Pradze. Na podstawie wyżej wyluszczonego i biorąc pod uwagę, że żadne państwo nie może istnieć bez moralności, a tej ostatniej jedyną i główną podstawą i przedmurzem jest religijność narodu, msm zaszczyt najpokorniej upraszać Waszą Ekscelencyę, czy Wasza Ekscelencya nie uznalaby za możliwe jąc się odpowiednich środków, aby położyć koniec zgubnej działalności Niemojewskiego, tego głównego wodza niemoralności i nieprzejednanego wroga religii, co w znacznym stopniu obezwładniłoby jego propagandę, a w konsekwencji przyczyniłoby się do uspokojenia kraju, szarpanego bandytyzmem, grabieżą i zabójstwami. — Kujawsko-Kaliski biskup St. Zdzitowiecki. — Regens kancelaryi ks. Ad. Owczarek”.

Oto próbka klerykalnego denuncjatorstwa.

SKŁADKI.

Na fundusz prasowy „Naprzodu” złożyli: Przez tow. Daszyńskiego 200 K Łódzka 2 K. Skewroński, Kraków 50 h. Przez tow. J. Kusibę 5 K. H. 1 K 10 h. Zebrane na zabawie przez tow. Kukulskiego w Jaśle 3 K 71 h. Tow. Dawid Dische, Lwów 2 K.

Na fundusz wyborczy złożył tow. J. Kusiba 5 K.

Ze stowarzyszeń i zgromadzeń.

Głoszenie.

Głoszenia peltowe o zgromadzeniach i zebraniach można umieszczać tylko za opłatą 40 halerzy od jednorazowego ogłoszenia. Zapowiedzi balów, zabaw i przedstawień kosztują 1 koronę za jednorazowe ogłoszenie.

* **Bacność Tow. murarzy!** W środę 4 listopada b. r. o godz. 6 wieczorem odbędzie się posadne zgromadzenie murarzy w lokalu Związku stow. robotn. w Krakowie, ul. Wiślna 5, I. piętro. Sprawy bardzo ważne, o liczne zebranie uprasza zarząd.

* **Posiedzenie zarządu grupy murarzy** odbędzie się we wtorek 3 listopada o godz. 5 po południu w lokalu Związku stow. rob. w Krakowie, ul. Wiślna 5. O punktualne przybycie członków zarządu uprasza przewodniczący grupy.

* **Zgromadzenie malarzy i lakierników krakowskich** odbędzie się we czwartek 5 listopada o godz. 5 po południu w sali Związku stow. robotniczych, ul. Wiślna 5. O liczny udział uprasza zarząd.

* **Zgromadzenie malarzy i lakierników** odbędzie się we wtorek 3 b. m. o godz. 7 wieczorem w Stowarzyszeniu „Postęp”, ul. Krakowska 25. Zapraszamy wszystkich malarzy i lakierników. Zarząd stacyi płatniczej.

* **Wiedeń.** Zwyczajne semestralne walne zgromadzenie członków „Spójni”, Stowarzyszenia polskiej postępowej młodzieży w Wiedniu, odbędzie się w sobotę 7 i listopada w lokalu „Spójni”, przy VIII. Alsestr. 7—13, II. Stiege, o godzinie 7 1/2 wieczorem. W razie nieobecności wymaganej ilości członków zebranie odbędzie się w drugim terminie o godz. 8 1/2 wieczorem bez względu na ilość obecnych. Porządek dzienny: 1. Odczytanie protokołów. 2. Sprawozdanie ustępującego zarządu i komisji rewizyjnej. 3. Wybór nowego zarządu i komisji rewizyjnej. 4. Wolne wn oski.

* **Czytelnia „Spójni”, stow. postępow. młodz. polskiej w Wiedniu,** otwarta została przy VIII. Alsestrasse N. 7, T. 13, II. Stiege.

Tamże codziennie od godz. 1 1/2 do 2 1/2 otrzymywać można informacje, dotyczące studyów i pobytu w Wiedniu, jakoteż zapisywać się na członków stowarzyszenia lub czytelni.

Kursa telegraficzna.

Średniopasz, 2 listopada, na kwiecień 12:39 do 12:40. Pszenica październik 10 84 do 10:85. Żyto na kwiecień 10:25 do 10:26. Owies na kwiecień 8:43 do 8:44. Kukurudza na maj 7:48 do 7:49. Rzepak na sierpień 14:45 do 14:55.

Oferty mierne. Całe kupna mierna. Pogoda: piękna.

Przepowiednia pogody.

Galicya zachodnia: Pogoda piękna, mierne wiatry, zimno.

NADESLANE.

(Za dział ten redakcyja nie odpowiada).

Olity, igły, łódki, pierścienie, oraz inne części do maszyn do szycia wszelkich systemów, sprzedaje po niskich cenach **skład maszyn do szycia i warsztat napraw Ignacego Grossa** w Krakowie, ul. Starowiślna 1. — Zamówienia z prowincyi załatwia się odwrotną pocztą.

Towarzysze! Agitujcie za prasą robotniczą! Żądajcie wszędzie „Naprzodu”

Najlepsze kalosze oryginalne petersburkie, po nader niskich cenach poleca firma **ALFRED FRÄNKEL spól. kom.** Kraków, Rynek gł. L. 14.

DROBNE OGŁOSZENIA

Za anons w „Drobnym ogłoszeniu” liczymy za każde słowo 6 halerzy, tytuł 20 halerzy.

Do szycia bieleziny

poszukuje panien wyuczonych i do nauki. Stradom I. 16. I piętro.

Winogrona deserowe

najlepszej jakości niebywale ładne i dobre. 5 kg. za 3 Kor. soczyste gruszkli „bery melonówki”, pigwy olbrzymie za Koron 250., dostarcza J. Müller, właściciel winnic, Kiskunhalas Węgry. 1027 20

Amerykianie!

Jeśli zamierzacie wracać do Ameryki lub Kanady, podajcie swój adres pod „Ameryka” Biuro dzienników Buchstaba Lwów.

2 czeladników szewskich

do lepszej roboty, znajdzie zaraz stałe dobrze płatne zajęcie w pracowni KAROLA BŁAŻBALGA w Ustroniu I. 434, Śląsk austr.

Panna

[izr.] z kilkuletnią praktyką biurową obznajomiona z buchalterią i korespondencją niemiecką i polską szuka posady. Zgłoszenia pod F. B. 130, do Działu inserat. „Naprzodu”

AMERYKA.

Osoby wracające do Ameryki w najbliższych tygodniach znajdują uczciwy, uboczny zarobek. — Pisemne oferty pod „F. W.” do Biura dzienników, Kraków, Sławkowska L. 2.

Kto

sobie chce zapewnić intratny, stały i nietrudny zarobek czy to w Krakowie czy też w innych miejscowościach zachodniej Galicji, jako wyłączone lub poboczne zajęcie niechaj napisze ofertę pod „Pilność” poste-restante Kraków.

Nowość! Mała orkiestra do kieszeni.

Kilka osób jest w stanie utworzyć formalną orkiestrę z takiej harmonii. Harmonia z dobrym akompaniamentem (pł. 425). noszące blaszki, 10 otworów, 20 tonów

najlepszego gatunku z bębniem. Każdy może grać bez nauki. Za sztukę w ładnym pudełku K 250. Nr. 2272 ta sama, 16 otworów, 32 tonów z tremolową tonacją, najlepszego gatunku z bębniem w ładnym pudełku K 3—. Wysyłka za pobraniem lub poprzedełaniem nadesłaniem należności. C. i k. nadworny do-tawca HANNS KONRAD, dom eksportowy instrumentów muzycznych w Brüx 426 (Czechy). Bogato ilustrowany główny katalog z przeszło 3000 wzorami wysyła na żądanie darmo i oplatnie.

Przeciw gruźlicom, szkroutom, niedokrewności, angielskiej chorobie, wyrzutom skórnym, cierpieniom szyi i płuc, kokluszowi, na reumatyzm, podagrę, dla wzmocnienia niedokrewnym, słabowitym, mało rozwiniętym a przez to w nauce niepojętym dzieciom polecam leczenie

Tranem wątrobianym Lahusena „JODELLA”

Najlepiej działający ogólnie lubiany tran wątrobiany. Dobry do spożycia i zażywania. Najlepszy czas kuracji od sierpnia do maja. Należy kupować tylko w oryginalnym opakowaniu

Cena kor. 3-50 i 7, z patentowaną nazwą ochronną „JODELLA”. Wszelkie inne preparaty należy jako nieprawdziwe zwrócić. Jedyń wytwórca Aptekarz Wilh. Lahusen w Bremie.

Zawsze świeży do nabycia w wszystkich aptekach w Krakowie, Brodach i okolicy.

Na reumatyzm

gościec, postrzał (ischias) i łamania poleca się uśmierzające nacieranie, od wielu lat ogromnie rozpowszechnione, przez wielu lekarzy ordynowane i przez znakomitości uznane Linimentum Gaultheriae compositum z prawnie zarejestrowaną marką ochronną

„NERWOL”

chemika dra Juliusza Franzosa, aptekarza w Tarnopolu. Cena flakonu 80 h., 10 flakonów 8 K, nie licząc opakowania i franko. Tysiące listów dziękczynnych do przegladnięcia. — Dwa razy dziennie wysyłka pocztowa. W rakuwie skład w aptece Wiśniewskiego, do nabycia w każdej większej aptece, względnie w aptece chemika dra JULIUSZA FRANZOSA w Tarnopolu

Tłumaczenie. BANK AUSTRYACKO-WĘGIERSKI.**XXXI. zwyczajne posiedzenie roczne walnego zgromadzenia BANKU AUSTRYACKO-WĘGIERSKIEGO**

odbędzie się w miesiącu lutym 1909 r.

Akcyonariuszów, mających prawo głosowania*), którzy w tem walnym zgromadzeniu jako członkowie chcą brać udział, zaprasza się, by najpóźniej do **poniedziałku 30 listopada 1908 roku**, dwadzieścia na swe nazwisko opiekujących, przed lipcem 1908 datowanych akcyj Banku austriacko-węgierskiego wraz z arkuszami kuponowymi złożyli lub winkulowali w oddziale depozytowym zakładu głównego we Wiedniu, albo w zakładzie głównym w Budapeszcie, lub też w jednej z filij.

Akcyonariusze, którzy już dawniej w tym celu akcje w banku złożyli, są tem samem, bez poszczególnego nowego zgłoszenia, członkami walnego zgromadzenia.

Porządek dzienny, miejsce i godzina walnego zgromadzenia oznajmione będą członkom w swoim czasie obwieszczeniami w dziennikach urzędowych, we Wiedniu i Budapeszcie.

Wiedeń, 29 października 1908 r.

BANK AUSTRYACKO-WĘGIERSKI.

Biliński
gubernator.

Schoeller
generalny radca.

Pranger
generalny sekretarz.

*) **Artykuł 14** statutów Banku austriacko-węgierskiego, ustęp 1: W walnych zgromadzeniach Banku austriacko-węgierskiego uczestniczyć mogą tylko obywatele austriaccy i węgierscy.

Artykuł 15 statutów: Od uczestnictwa w walnym zgromadzeniu jest wyłączony:

a) kto nie używa w zupełności praw obywatelskich, mianowicie zaś ten, do czyjego majątku otwarto postępowanie krydalne, dopóki się nie skończy.

b) kto wskutek wyroku sądu karnego ograniczony jest w swoich prawach cywilnych, politycznych lub czci, dopóki trwa to ograniczenie.

Artykuł 18 statutów: Każdy członek walnego zgromadzenia przybyć może tylko we własnej osobie i nie może przysłać pełnomocnika, a w obradach i rozstrzygnięciach, chociażby uczestniczył w rozprawach w rozmaitych przymiotach, ma tylko jeden głos.

Artykuł 19 statutów: Gdy akcje opiewają na osoby prawne, na kobiecie lub więcej uczestników, ten jest w prawie przybyć na walne zgromadzenie i wykonać prawo głosowania, kto okaże pełnomocnictwo właścicieli akcji, o ile ci są obywatelami austriackimi lub węgierskimi. Pełnomocnicy jednak powinni być na mocy osobistych przymiotów (artykuły 14 i 15), wyjąwszy posiadania akcji, uzdolnieni do uczestniczenia w walnym zgromadzeniu.

(Przedruk nie będzie płatny).

„Jahra“ Balnodor Krem

Znakomity środek kosmetyczny do pielęgnowania cery i skóry, nie zawiera żadnych tuszczów, usuwa szorstkość i pęknięcie skóry, jakoteż zacerwienie twarzy i rąk. Tuba 70 halerzy.

„Jahra“ Balnodor Mydło

Wpływa korzystnie na naskórek, wybiela i wydelikaca skórę, nadaje jej białość i aksamitną gładkość. Sztuka 1 kor.

„Jahra“ Balnodor Puder

Znakomity ten puder jest zupełnie wolny od szkodliwych metalicznych składników, posiada delikatny i wykwintny zapach, przylega dokładnie do skóry i nadaje cerze naturalną piękną białość i świeżość. Pudełko 2 korony.

„Jahra“ Balnodor Krem, mydło i puder, używane razem

uzupełniają się w swych skutkach i są idealnymi środkami do pielęgnowania cery i skóry.

Wszędzie do nabycia

lub wprost w składzie fabrycznym

w Aptece Fort. GRALEWSKIEGO w Krakowie

ulica Szczepańska L. 1 a.

Wysyłki zamiejscowe uskutecznią się odwrotnie.

Nowość! Mała orkiestra do kieszeni.

Kilka osób jest w stanie utworzyć formalną orkiestrę z takiej harmonii. Harmonia z dobrym akompaniamentem (pł. 425). noszące blaszki, 10 otworów, 20 tonów

najlepszego gatunku z bębniem. Każdy może grać bez nauki. Za sztukę w ładnym pudełku K 250. Nr. 2272 ta sama, 16 otworów, 32 tonów z tremolową tonacją, najlepszego gatunku z bębniem w ładnym pudełku K 3—. Wysyłka za pobraniem lub poprzedełaniem nadesłaniem należności. C. i k. nadworny do-tawca HANNS KONRAD, dom eksportowy instrumentów muzycznych w Brüx 426 (Czechy). Bogato ilustrowany główny katalog z przeszło 3000 wzorami wysyła na żądanie darmo i oplatnie.

Przeciw gruźlicom, szkroutom, niedokrewności, angielskiej chorobie, wyrzutom skórnym, cierpieniom szyi i płuc, kokluszowi, na reumatyzm, podagrę, dla wzmocnienia niedokrewnym, słabowitym, mało rozwiniętym a przez to w nauce niepojętym dzieciom polecam leczenie

Tranem wątrobianym Lahusena „JODELLA”

Najlepiej działający ogólnie lubiany tran wątrobiany. Dobry do spożycia i zażywania. Najlepszy czas kuracji od sierpnia do maja. Należy kupować tylko w oryginalnym opakowaniu

Cena kor. 3-50 i 7, z patentowaną nazwą ochronną „JODELLA”. Wszelkie inne preparaty należy jako nieprawdziwe zwrócić. Jedyń wytwórca Aptekarz Wilh. Lahusen w Bremie.

Zawsze świeży do nabycia w wszystkich aptekach w Krakowie, Brodach i okolicy.

Na reumatyzm

gościec, postrzał (ischias) i łamania poleca się uśmierzające nacieranie, od wielu lat ogromnie rozpowszechnione, przez wielu lekarzy ordynowane i przez znakomitości uznane Linimentum Gaultheriae compositum z prawnie zarejestrowaną marką ochronną

„NERWOL”

chemika dra Juliusza Franzosa, aptekarza w Tarnopolu. Cena flakonu 80 h., 10 flakonów 8 K, nie licząc opakowania i franko. Tysiące listów dziękczynnych do przegladnięcia. — Dwa razy dziennie wysyłka pocztowa. W rakuwie skład w aptece Wiśniewskiego, do nabycia w każdej większej aptece, względnie w aptece chemika dra JULIUSZA FRANZOSA w Tarnopolu

ZOFIA BIESIADECKA OSWIECIM

Przez Wysokie c. k. Namiestnictwo koncesyonowane

Biuro podróży Zofii Biesiadeckiej

Oświęcim (dworzec)

sprzedaje bilety okrętowe do Ameryki

I, II i III kl. dla parostatków pospiesznych, oraz bilety kolejowe dla kolei północno-amerykańskich we wszystkich kierunkach.

Ceny ściśle wale taryf okrętowych i kolejowych.

Bilety okrętowe do Kanady bilety kolejowe kanadyjskie.

Prospekty darmo i oplatnie.

Mimo znacznego podrożenia kaloszy

sprzedaje największy dom obuwia znanej w świecie firmy

Alfreda Fränkla Sp. kom.

w Krakowie, skład główny Rynek 14

Kalosze i Śniegowce po niebywale niskich cenach.

Kalosze męskie . . po K 4-50

Kalosze męskie „Slipery” po K 5-20

Kalosze damskie . . po K 2-80

Kalosze damskie „Slipery” po K 3-90

Kalosze dziecięce . . po K 2-30

Kaloszki dla panienek . . po K 2-60

Uwaga: Największy wybór męskich, damskich i dziecięcych butów po niskich, stałych fabryczn. cenach. Zastępca L. Steigler.

Powiatowa KASA CHORYCH W JAŚLE

ogłasza

Konkurs

na posadę **Kontrolora** chorych i pracodawców w powiatach Jasło i Żmigród, w sile wieku, rzutnego, obznajomionego z manipulacją biurową. Odpisy świadectw požądane. Pensya 1000 koron rocznie. Kaucya 200 K. Posada do objęcia dnia 1 stycznia 1909 roku.

POSZUKUJĘ

młodych subjecktów handlowców izr. z działu towarów bławatnych, władających językiem polskim i niemieckim. — Oferty proszę przysłać pod: „9583” Lwów, Biuro dzienników Sokółowskiego pasaż Hausmana.

Najlepsze budziki

rejestrowana marka „Adler-Roskopf” Alarm tylko od tej firmy.

3 letnie poręczenie na piśmie.

Jeżeli się nie spodoba, zwrót pieniężny.

Z 1 dzwonkiem 3-80
z tarczą w nocy świecąca . . . 4-20
z 2 dzwonkami, stalowa kotwica i regulator 4-20
z tarczą w nocy świecąca . . . 4-80
budzik konkurencyjny 2-90
z tarczą w nocy świecąca . . . 3-30
3 letnie poręczenie na piśmie. Jeśli się nie nada, zwrót pieniężny. Wysyła za zaliczką. Pierwsza fabryka zegarków w Brüx.

HANNS KONRAD, c. i k. nadw. dost. w Brüx Nr 429. Zażądać mego głównego kat logu obejmującego 3000 odbitek, który wysyłam za darmo oplatny.

Marmolada

Już rozpoczął się sezon świeżych marmolad z tegorocznych owoców i wysyłamy

morelową koron 7-50
malinową „ 7-50
wiśniową „ 8-—
jabłkową „ 5-50
melanz „ 5-—

z 5 kg.
w ozdobnym blaszanym wiadrze brutto franco każdej stacyi pocztowej za zaliczką. Marmolada nasza jest zupełnie czysta, bez wszelkich sztucznych domieszek ze świeżych owoców sporządzana, co czyni ją nader zdrową i pożywną do chleba, ciast, legumin i t. p.

Parowa fabryka cukrów Brandstädter i Ska we Lwowie.

Nowość! Renaissance Nowość!

Nowo i z wielkim komfortem została otwarta

Restauracya i kawiarnia ul. Grodzka I. 49.

Kuchnia smaczna, codzień świeże zakąski, piwo Pilsneńskie i Bawarskie. Obsługa a la minute. Codziennie koncert znakomitej orkiestry salonowej, z udziałem kilku solistów, pod dyrekcją znanego kapelmistrza p. Sellera.

Do Ameryki i Kanady

przeprawia najszybciej

Linia Kunarda

Główne zastępstwo na Galicję

Lwów ulica Grodecka L. 99.

Wyjaśnień udziela darmo.

Ostatni tydzień

Losowanie nieodwołalnie 7 listopada 1908 r. Wiedeńska c. k. Loterya policyjna 1 los kosztuje 1 kor. — 1 główna wygrana

Koron 30.000 Koron

jak również II 5000 kor. i III 1000 kor. zostają w gotówce za najwczeszem zezwoleniem J-go c. i k. apostoł. Mości i na żądanie wyjącego po odciążeniu 10% i ustawowego podatku od wygranych, wypłacone. Losy można nabyć we wszystkich kantorach wymiary, kantorach loteryjnych i trafikach.

C. i k. Biuro loteryi policyjnej mieści się obecnie we Wiedniu I. Schoenring 11 (w gmachu dyrekcji policyi).

Krakowski**Bank Komercyjny plac Dominikański L.**

placi od waledek oszczędności

5%

licząc odsetki od dnia złożenia do dnia podcia kapitału.

Podatek rentowy opłaca Bank z własnych funduszy